Abstract

The existing urban population estimate in Sri Lanka fails to reflect the true level of urbanization due to the inappropriate definition adopted. This paper develops an alternative definition for urban areas in Sri Lanka to reconcile the mismatch between actual and existing estimates, by reviewing definitions adopted in other countries and analyzing perceptions of Key Informants.

The author defines a Grama Sevaka division as urban if it has a minimum population of 750 persons, a population density greater than 500 persons per km^2 , firewood dependence of less than 95 percent of households, and well water dependence of less than 95 percent of households. Using data from the Land Use Policy Planning Department and Department of Census and Statistics, the author estimates that 43.8 percent of Sri Lankan population live in urban areas.

The paper makes an important contribution to Sri Lanka's policy and legislative arena to revise the existing definition of urbanization.

Author Keywords: Urbanization, Sri Lanka

JEL classification codes: R11, R12

සාරාංශය

ශ්‍රී ලංකාවේ වත්මන් නාගරික ජන තක්සේරුව පිළිබඳව නිවැරදි අර්ථ දැක්වීමක් නොමැතිවීම නිසා නාගරීකරණයේ සැබෑ තත්වය විදහා දැක්වීමට අසමත් වී ඇත. මෙම පත්‍රිකාව මගින් වෙනත් රටවල අනුගමනය කරන අර්ථකතන විමසුමට ලක් කරමින් හා ප්‍රධාන තොරතුරු ප්‍රවාහ විභාග කරමින් තථ්‍ය හා සැබෑ ඇස්තමේන්තු අතර ඇති වෙනස හුවා දැක්වීමට අදාළව ශ්‍රී ලංකාවේ නාගරික ප්‍රදේශ පිළිබඳව විකල්ප අර්ථ දැක්වීමක් ඉදිරිපත් කරයි.

මෙම විකල්ප අර්ථකතනයට අනුව ජනගහණය 750ට වැඩි, ජන ඝනත්වය වර්ග කිලෝ මීටරයට පුද්ගලයන් 500 වැඩි, දර ඉන්ධන භාවිතය නිවාස 95% අඩු, හා ලිං ජලය භාවිතය 95% අඩු ග්‍රාම සේවක වසම් නාගරික ලෙස සැලකේ. ඉහත විකල්ප අර්ථකතනයට අනුව ශ්‍රී ලංකාවේ ජනගහණයෙන් 43.8% ක් නාගරික ප්‍රදේශවල වාසය කරති.

නාගරීකරණය පිළිබඳව ඇති වත්මන් අර්ථ දැක්විම ප්‍රතිශෝධනය කිරීම සඳහා මෙම පත්‍රිකාව මගින් ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රතිපත්තිය හා ව්‍යවස්ථාදායක ක්ෂේත්‍රයට අගනා දායකත්වයක් ලබා දේ.

பிரித்தெடுப்பு

பொருத்தமற்ற வரைவிலக்கணம் பயன்படுத்தப்பட்டமையின் காரணமாக இலங்கையின் உண்மையான நகர மயமாக்கலை இலங்கையின் தற்பொழுதைய நகர சனத்தொகை தொடர்பான மதிப்பீடு வெளிப்படுத்த தவறிவிட்டுள்ளது. கிடைக்கக் கூடிய முக்கியமான தகவல்களின் நோக்கு ரீதியான பகுப்பாய்வு மற்றும் ஏனைய நாடுகளில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற வரைவிலக்கணங்களை மீளாய்வு செய்வதன் ஊடாக உண்மையான மற்றும் தற்பொழுது காணப்படும் மதிப்பீடு ஆகியவற்றுக்கிடையேயான பொருத்தப்பாடின்மையினை இணக்கம் செய்யும் நோக்கில் இலங்கையில் நகரப்புறங்களுக்கான மாற்றுவழி வரைவிலக்கணமொன்றை இந்த ஆய்வு பத்திரம் அபிவிருத்தி செய்கின்றது.

கிரமா சேவையாளர் பிரிவு ஒன்றில், ஆகக் குறைந்த சனத்தொகை 750 பேர், இரண்டு கிலோமீற்றர் சதுர பரப்பளவில் 500 பேர் கொண்ட இனச் செறிவு, வீட்டுத் துறையினரில் 95 சதவீதத்திலும் குறைவானவர்கள் விறகுத் தேவையில் தங்கியிருத்தல் மற்றும் வீட்டுத் துறையினரில் 95 சதவீத்திற்குக் குறைவான மக்கள் கிணற்று நீர் தேவையில் தங்கியிருக்கின்றமையினை கொண்டிருப்பின் அந் நிலைமையினை இந்த எழுத்தாளர் நகரப் பிரதேசமாக வரையறுக்கின்றார். இலங்கைச் சனத்தொகையில் 43.8 சதவீதமான மக்கள் நகரப் பிரதேசங்களில் வாழக்கின்றார்கள் என காணிப் பயன்பாட்டு திட்டமிடல் திணைக்களம் மற்றும் குடித்தொகை மற்றும் புள்ளிவிபரவியல் திணைக்களத்தின் தரவுகளைப் பயன்படுத்தி எழுத்தாளர் மதிப்பீடு செய்கின்றார்.

தற்பொழுது காணப்படும் நகரமயமாக்கல் தொடர்பான எண்ணக்கருத்தை மாற்றுவதற்கு இலங்கையின் கொள்கை வகுப்பாளர்கள் மற்றும் சட்டவாக்கத் துறையினருக்கு மிக முக்கியமாதொரு பங்களிப்பினை இந்த ஆய்வு அறிக்கை வெளிப்படுத்துகின்றது.